

İntizâr

– Mustafa Sade · 19 Aralık 2011

Adının etrafını dikenlerle kuşattım
Haram ettim dilime anmam artık bir daha;
Yüreğimin lavını gözlerimden boşalttım
Savurdum küllerimi yanmam artık bir daha.

Ne sevgimi anladın ne sevdami fark ettin
İşildayan gözümü yağmurlara ark ettin
Kahır okyanusunda çilelere gark ettin
Serap gibi sevdana kanmam artık bir daha.

Benim gibi kan ağla olmasın hiç silenin
Kilitli kal içinde yalan dolan hilenin
Kutsallığı kalmadı aşk denilen çilenin
Lûtuf bilirdim ama, sanmam artık bir daha.

Değerini tartacak nesne yoktu tartıma
Sevincin heyecanım, hüznün yükü sırtıma
Her gün bir keder kattın dert denilen artıma
Yüreğimi kahrına banmam artık bir daha.

Sevdam kara dünyada aktan beyaz bir tûldü
Soğuk mart ayazında sana sunulan güldü
Gönlüm aşk kokusuna kanat çırpan bülbüldü
Har ettin gülistanı konmam artık bir daha.

Sanadır ey vefasız sitemim intizârım
Usandı gönlüm dertten âh çekmekten bizârım
Gönlüm sinemde ölmüş bedenimde mezarım
Aşkı toprağa verdim dönmem artık bir daha.

18 EKİM 2010